

РЕШЕНИЕ

№ 1320

гр. София, 02.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10266** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от И. И. С., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № Р-22002218004076-091-001/29.10.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С.. Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му за задължения на [фирма] общо в размер на 25 282, 27 лв. и лихви в размер на 14 794, 72 лв. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22002218004076-020-001/12.07.2018 г., е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност на И. И. С. за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма] – за ДДС за корпоративен данък за периодите от 01.01.2013 г. – 31.12.2014 г., данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения от 01.05.2013 г. до 30.11.2013 г., от 01.05.2014 г. до 31.05.2015 г., от 01.03.2014 г. до 31.03.2014 г., от 01.01.2014 г. до 31.01.2014 г., от 01.03.2015 г. до 30.06.2015 г., отговорност за ДДС за периодите от 01.07.2014 г. до 31.08.2014 г., от 01.04.2014 г. до 31.05.2014 г., от 01.06.2013 г. до 31.07.2013 г., от 01.04.2015 г. до 30.04.2015 г., от 01.12.2014 г. до

31.12.2014 г., от 01.09.2013 г. до 31.12.2013 г., за ДОО за периодите от 01.04.2014 г. до 30.06.2015 г., от 01.06.2013 г. до 31.01.2014 г., за здравно осигуряване за периодите от 01.07.2013 г. 31.06.2015 г., за универсален пенсионен фонд за периодите от 01.07.2013 г.

На ревизираното лице, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия. Със заповедта за възлагане на ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията. Изготвен е ревизионен доклад № Р-22002218004076-092-001/31.01.2019 г., същият е връчен на ревизираното лице, съдържа реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ДОПК. Констатациите в ревизионния доклад са възприети напълно от ревизиращите органи и е издаден обжалвания в производството пред настоящата инстанция ревизионен акт. С ревизионния акт са установени задължения за ДДС общо в размерна 7016, 61 лв., за корпоративен данък в размер на 313, 23 лв., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 4200, 50 лв., за ДОО в размер на 7914, 31 лв., за здравно осигуряване в размер на 3914, 47 лв., за универсален пенсионен фонд в размер на 1923, 15 лв. Ревизията е втора за ревизираните периоди и е извършена във връзка с решение № 893/22.06.2018 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., с което е отменен ревизионен акт № Р-220011700555-091-001/19.03.2018 г. и преписката е върната с указание за извършване на нова ревизия за посочените периоди. По данни от търговския регистър И. И. С. е управител на [фирма] за периодите от 27.06.2011 г. до 10.07.2015 г., съдружник е с 50% собственост на капитала в това дружество, а от 25.06.2014 г. до 10.07.2015 г. е едноличен собственик на капитала на дружеството. [фирма] е регистрирано по ЗДДС от 04.07.2011 г., и е дерегистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 21.09.2016 г.

При първата ревизия са били изпратени искания до търговски банки с цел събиране на информация за откритите от [фирма] и И. И. С. банкови сметки и движението по тях. Ревизиращите органи са проследили движението по банковите сметки на И. И. С. и са установили, че по тях не са постъпвали преводи от [фирма]. Установено е, че [фирма] е разполагало с банкова сметка в [фирма], по банковата сметка са постъпвали парични средства от клиенти на дружеството, след което същите са били теглени на каса от И. И. С. и С. Т. В.. Установено е, че по сметката на дружеството са постъпили 121 533, 83 лв. от клиенти на дружеството, които впоследствие са били изтеглени от съдружниците. С. В. е декларирал, че до 18.04.2014 г. като съдружник в [фирма] е имал пълномощно от И. И. С., което е използвал при необходимост – при отсъствие на управителя. Установено е, че лично И. И. С. е изтеглил от банковата сметка на [фирма] в ТБ [фирма] в брой общо 59 300 лв., както следва – 26.04.2013 г. – 5000 лв., 30.04.2013 г. – 3000 лв., 10.05.2013 г. - 3000 лв., 22.05.2013 г. – 1300 лв., 13.06.2013 г. – 2000 лв., 14.06.2013 г. – 2000лв., 21.06.2013 г. – 3000 лв., 04.07.2013 г. – 2000 лв., 05.07.2013 г. – 1500 лв., 18.07.2013 г. – 2000 лв., 19.07.2013 г. – 1100 лв. 09.08.2013 г. – 1500 лв., 16.08.2013 г. – 700 лв., 22.08.2013 г. – 3000 лв., 23.08.2013 г. – 3000 лв., 27.08.2013 г. – 2000 лв., 11.09.2013 г. – 2500 лв., 16.09.2013 г. – 2000 лв., 11.10.2013 г. – 1800 лв., 17.10.2013 г. – 2000 лв., 18.10.2013 г. – 1600 лв., 05.11.2013 г. – 3000 лв., 06.12.2013 г. – 3000 лв., 12.12.2013 г. – 2000 лв., 19.12.2013 г. – 5300 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че още при първата ревизия с

искане за представяне на документи № P-22001170555-040-001/24.02.2017 г. и № P-220011700555-040-002/11.09.2017 г. на И. И. С. е указано да представи документи, доказващи как се е разпоредил с изтеглените парични средства от сметката на [фирма]. Лицето не е представило документи, че средствата са изразходвани за покриване на разходи на дружеството.

С писмо, вх. № 986/26.0.2017 г. И. И. С. е уведомил ревизиращия екип, че е предал всички документи, както и целия архив на дружеството на новия едноличен собственик на капитала В. Г. Д.. Представил е предварителен договор за покупко-продажба на дялове от 01.07.2014 г., съгласно който продава а В. Г. Д. дяловете си в търговското дружество, посочил е, че за датата на подписване на предварителния договор 01.07.2014 г. до датата на вписване на продажбата в търговския регистър е упълномощил В. Г. Д. да се разпорежда с дейността на дружеството, но доказателства за подобно упълномощаване не са представени, не са представени и доказателства за упълномощаване на други лица, които да го представляват през времето, през което е управител на дружеството. Преди да бъде възложена ревизията, на [фирма] е била извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с протокол № П-22000116143138-073-001/29.12.2016 г. В хода на проверката са били адресирани искания до бившия и настоящ управител на дружеството – И. И. С. и В. Г. Д.. Искането, адресирано до И. И. С. е било връчено на 15.11.2016 г. по реда на чл. 29, ал. 7 от ДОПК – на съпругата на проверяваното лице.

Не са били представени документи и писмени обяснения. В. Г. Д. не е бил открит на декларираните адреси. Установено е, че за периодите от 30.06.2011 г. до 31.07.2015 г. счетоводното обслужване на дружеството е водено от [фирма], като управителят на това дружество е посочила, че е предала на И. С. цялата налична документация на дружеството с приемо-предавателни протоколи от 03.04.2015 г. и от 31.07.2015 г. и 18.09.2015 г., като са представени копия от протоколите. Ревизиращите органи са посочили, че И. И. С. е получил документи на дружеството с протоколи от 31.07.2015 г. и от 18.09.2015 г., след като на 10.07.2015 г. в търговския регистър е било вписано прехвърляне на дружествените дялове на В. Г. Д.. Установено е, че за периодите 2013 г. и 2014 г. [фирма] е подало декларации по чл. 92 от ЗКПО с деклариран финансов резултат – печалба, съответно за 2013 г. – 10 490, 84 лв. и за 2014 г. – 1098, 13 лв., като за периода 2011 г. до 2014 г. от дружеството са били подавани годишни финансови отчети със съставител Г. И. – управител на [фирма] и ръководител И. И. С.. При втората ревизия, на 28.08.2018 г. на И. И. С. е връчено искане за представяне на документи, изх. № P22002218004076-040-001/10.08.2018 г. от лицето е поискано да представи документи и обяснения за действията му като управител на [фирма], данни за местонахождението на счетоводната документация на дружеството, копия от счетоводните документи, които е получил от [фирма] съгласно протоколите за предаване на документи от 03.04.2015 г., 31.07.2015 г. и 18.09.2015 г., изискани са и документи, доказващи твърденията за вземания от [фирма] – дата на възникване, стойност на вземането, документи, въз основа на които е възникнало.

Изискани са писмени обяснения и доказателства за използване на изтеглените от банковата сметка на дружеството парични средства – общо в размер а 59 300 лв. В отговор на това искане И. И. С. е представил справка за имущественото състояние и доходите си като физическо лице, предварителен договор от 01.01.2014 г. за продажба на дружествените дялове от [фирма] на В. Г. Д.. В писмените си обяснения И. С. е

посочил, че от периода на подписване на предварителния договор за продажба на дружествени дялове – 01.07.2014 г. до датата на вписване на продажбата в търговския регистър – 10.07.2015 г. е предоставил генерално пълномощно на В. Г. Д. да се разпорежда с дейността на дружеството. Подобно пълномощно не е било представено. Органите по приходите са противопоставили това твърдение на друго, заявено от И. С., а именно, че в периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г. е получил от [фирма] възнаграждения общо в размер на 16 464, 68 лв. за дейността му като управител, като е посочил още, че е осигуряван по договор за управление и контрол от [фирма] за периода м. 06.2014 г. до м. 07.2015 г. При така установените обстоятелства органите по приходите са приели, че първичните счетоводни документи на [фирма] за ревизираните периоди се намират при И. С., тъй като той не е представил протоколи, с които да докаже, че ги е предал на новия управител. Относно изтеглените от банковата сметка на [фирма] суми в размер на 59 300 лв., И. С. е поискал да му се предостави информация и копия от банковите извлечения, като с приемо-предавателен протокол от 07.11.2018 г. ревизиращият екип е предоставил на И. С. извлеченията от банковата сметка на [фирма], получени от ТБ [фирма].

При непредставяне на исканите доказателства, органите по приходите са направили извода, че изтеглените парични средства от И. С. представляват скрито разпределение на печалбата в негова полза, като отклонявайки парични средства от дружеството И. С. умишлено е намалил имуществото му и това е довело до невъзможността да бъдат събрани задълженията за данъци и осигурителни вноски. С писма, изх. № С160001-181-0069588/30.11.2016 г. и изх. № 1035-26/09.08.2018 г. от дирекция „Събиране“ в ТД на НАП е била предоставена информация за задълженията на [фирма] и предприетите действия за събирането им. Било е образувано изпълнително дело № [ЕГН]/2014 г. за задълженията на [фирма] в размер на 25 883, 67 лв. и лихвите към тях. С цел събиране на задълженията, с постановление изх. № Н106/12.02.2014 г. е наложен запор на декларираните от дружеството банкови сметки, но по същите не е била открита наличност за удовлетворяване на вземането. С постановление, изх. № К240/11.03.2014 г. е бил наложен запор върху движими вещи, собственост на дружеството, а именно моторни превозни средства. Насрочен е опис, но същият не е осъществен поради обстоятелството, че не е било установено местонахождението на движимите вещи. Не е бил осъществен и контакт с представителя на дружеството. Било е изпратено искане за съдействие до ОД на МВР. Бил е осъществен контакт с И. С., който е заявил, че е извън страната и няма информация относно местонахождението на движимите вещи. Отправено е искане за съдействие до ОД на МВР Б. за установяване на местонахождението на леките автомобили, получен е отказ за съдействие, като е пояснено, че действие се предприемат, когато вещите са предмет на извършено престъпление. Органите по приходите са направили извода за доказване на предпоставките по чл. 19, ал. 2, т. 2 от ДОПК.

При обжалването на ревизионния акт по административен ред, с решение № 452/23.03.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., той е потвърден.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от

ДОПК, и е процесуално допустима.

По същество същата е неоснователна.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му задължения на [фирма] общо в размер на 25 282, 27 лв. и лихви в размер на 14 794, 72 лв.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК (редакция ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) който в качеството си на член на орган на управление, управител, прокуриснт, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за несъбраното задължение. Съгласно чл. 19, ал. 2 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокуриснт, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. Предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал.1, във връзка с ал. 2 от ДОПК предпоставят наличието на качеството на управител на съответното лице, наличието на неизплатени данъци или задължителни осигурителни вноски на търговското дружество, недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на дружеството, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, както и наличието на причинно-следствена връзка между посоченото поведение на лицето и наличието на неизплатени данъци или задължителни осигурителни вноски.

По делото съществуват обстоятелства, които несъмнено се установяват от събраните по делото доказателства. По данни от търговския регистър И. И. С. е управител на [фирма] за периодите от 27.06.2011 г. до 10.07.2015 г., съдружник е с 50% собственост на капитала в това дружество, а от 25.06.2014 г. до 10.07.2015 г. е едноличен собственик на капитала на дружеството. [фирма] е регистрирано по ЗДДС от 04.07.2011 г., и е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 21.09.2016 г. При първата ревизия са били изпратени искания до търговски банки с цел събиране на информация за откритите от [фирма] и И. И. С. банкови сметки и движението по тях.

Ревизиращите органи са проследили движението по банковите сметки на И. И. С. и са установили, че по тях не са постъпвали преводи от [фирма]. Установява се, че [фирма] е разполагало с банкова сметка в [фирма], по банковата сметка са постъпвали парични средства от клиенти на дружеството, след което същите са били теглени на каса от И. И. С. и С. Т. В.. Установява се, че по сметката на дружеството са постъпили 121 533, 83 лв. от клиенти на дружеството, които впоследствие са били изтеглени от съдружниците. С. В. е декларирал, че до 18.04.2014 г. като съдружник в [фирма] е имал пълномощно от И. Т. С., което е използвал при необходимост – при отсъствие на управителя. Установява се, че лично И. Т. С. е изтеглил от банковата сметка на [фирма] в ТБ [фирма] в брой общо 59 300 лв., както следва – 26.04.2013 г.

– 5000 лв., 30.04.2013 г. – 3000 лв., 10.05.2013 г. – 3000 лв., 22.05.2013 г. – 1300 лв., 13.06.2013 г. – 2000 лв., 14.06.2013 г. – 2000 лв., 21.06.2013 г. – 3000 лв., 04.07.2013 г. – 2000 лв., 05.07.2013 г. – 1500 лв., 18.07.2013 г. – 2000 лв., 19.07.2013 г. – 1100 лв., 09.08.2013 г. – 1500 лв., 16.08.2013 г. – 700 лв., 22.08.2013 г. – 3000 лв., 23.08.2013 г. – 3000 лв., 27.08.2013 г. – 2000 лв., 11.09.2013 г. – 2500 лв., 16.09.2013 г. – 2000 лв., 11.10.2013 г. – 1800 лв., 17.10.2013 г. – 2000 лв., 18.10.2013 г. – 1600 лв., 05.11.2013 г. – 3000 лв., 06.12.2013 г. – 3000 лв., 12.12.2013 г. – 2000 лв., 19.12.2013 г. – 5300 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че още при първата ревизия с искане за представяне на документи № Р-22001170555-040-001/24.02.2017 г. и № Р-220011700555-040-002/11.09.2017 г. на И. С. е указано да представи документи, доказващи как се е разпоредил с изтеглените парични средства от сметката на [фирма]. Лицето не е представило документи, че средствата са изразходвани за покриване на разходи на дружеството, такива доказателства не са представени и в хода на съдебното производство.

С писмо, вх. № 986/26.0.2017 г. И. И. С. е уведомил ревизиращия екип, че е предал всички документи, както и целия архив на дружеството на новия едноличен собственик на капитала В. Г. Д.. Представил е предварителен договор за покупки-продажба на дялове от 01.07.2014 г., съгласно който продава а В. Г. Д. дяловете си в търговското дружество, посочил е, че за датата на подписване на предварителния договор 01.07.2014 г. до датата на вписване на продажбата в търговския регистър е упълномощил В. Г. Д. да се разпорежда с дейността на дружеството, но доказателства за подобно упълномощаване не са представени, не са представени и доказателства за упълномощаване на други лица, които да го представляват през времето, през което е управител на дружеството, включително и по време на съдебното производство.

Преди да бъде възложена ревизията, на [фирма] е била извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с протокол № П-22000116143138-073-001/29.12.2016 г. В хода на проверката са били адресирани искания до бившия и настоящ управител на дружеството – И. И. С. и В. Г. Д.. Искането, адресирано до И. И. С. е било връчено на 15.11.2016 г. по реда на чл. 29, ал. 7 от ДОПК – на съпругата на проверяваното лице. Не са били представени документи и писмени обяснения. В. Г. Д. не е бил открит на декларираните адреси. Установява се, че за периодите от 30.06.2011 г. до 31.07.2015 г. счетоводното обслужване на дружеството е водено от [фирма], като управителят на това дружество е посочила, че е предала на И. С. цялата налична документация на дружеството с приемо-предавателни протоколи от 03.04.2015 г. и от 31.07.2015 г. и 18.09.2015 г., като са представени копия от протоколите. И. И. С. е получил документи на дружеството с протоколи от 31.07.2015 г. и от 18.09.2015 г., след като на 10.07.2015 г. в търговския регистър е било вписано прехвърляне на дружествените дялове на В. Г. Д.. Установява се, че за периодите 2013 г. и 2014 г. [фирма] е подало декларации по чл. 92 от ЗКПО с деклариран финансов резултат – печалба, съответно за 2013 г. – 10 490, 84 лв. и за 2014 г. – 1098, 13 лв., като за периода 2011 г. до 2014 г. от дружеството са били подавани годишни финансови отчети със съставител Г. И.

– управител на [фирма] и ръководител И. И. С.. При втората ревизия, на 28.08.2018 г. на И. И. С. е връчено искане за представяне на документи, изх. № P22002218004076-040-001/10.08.2018 г. от лицето е поискано да представи документи и обяснения за действията му като управител на [фирма], данни за местонахождението на счетоводната документация на дружеството, копия от счетоводните документи, които е получил от [фирма] съгласно протоколите за предаване на документи от 03.04.2015 г., 31.07.2015 г. и 18.09.2015 г., изискани са и документи, доказващи твърденията за вземания от [фирма] – дата на възникване, стойност на вземането, документи, въз основа на които е възникнало.

Изискани са писмени обяснения и доказателства за използване на изтеглените от банковата сметка на дружеството парични средства – общо в размер а 59 300 лв. В отговор на това искане И. С. е представил справка за имущественото състояние и доходите си като физическо лице, предварителен договор от 01.01.2014 г. за продажба на дружествените дялове от [фирма] на В. Г. Д.. В писмените си обяснения И. С. е посочил, че от периода на подписване на предварителния договор за продажба на дружествени дялове – 01.07.2014 г. до датата на вписване на продажбата в търговския регистър – 10.07.2015 г. е предоставил генерално пълномощно на В. Г. Д. да се разпорежда с дейността на дружеството. Подобно пълномощно не е било представено, не е представено и в хода на съдебното производство. И. С. е заявил, че, че в периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г. е получил от [фирма] възнаграждения общо в размер на 16 464, 68 лв. за дейността му като управител, като е посочил още, че е осигуряван по договор за управление и контрол от [фирма] за периода м. 06.2014 г. до м. 07.2015 г. При така установените обстоятелства органите по приходите правилно са приели, че първичните счетоводни документи на [фирма] за ревизираните периоди се намират при И. С., тъй като той не е представил протоколи, с които да докаже, че ги е предал на новия управител. Относно изтеглените от банковата сметка на [фирма] суми в размер на 59 300 лв., И. С. е поискал да му се предостави информация и копия от банковите извлечения, като с приемо-предавателен протокол от 07.11.2018 г. ревизиращият екип е предоставил на И. С. извлеченията от банковата сметка на [фирма], получени от ТБ [фирма]. При непредставяне на исканите доказателства следва извода, че изтеглените парични средства от И. С. представляват скрито разпределение на печалбата в негова полза, като отклонявайки парични средства от дружеството И. С. умишлено е намалил имуществото му и това е довело до невъзможността да бъдат събрани задълженията за данъци и осигурителни вноски.

Следователно несъмнено е обстоятелството, че за процесния ревизиран период И. И. С. е бил управител на търговското дружество [фирма]. Следователно са налице първите две предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ДОПК – за процесните периоди лицето е управител на търговското дружество, за процесните периоди дружеството има неизплатени

данъци или задължителни осигурителни вноски на търговското дружество. Подлежи на изследване въпроса дали може да се направи извода за недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски. Доколкото органите по приходите не са установили обстоятелства на недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на дружеството, представляващи скрито разпределение на дивидент, както и отчуждаване на имущество на търговското дружество безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, това са обстоятелства, които тази съдебна инстанция не следва да изследва. Обстоятелството, на което основават изводите си органите по приходите и което подлежи на изследване от тази съдебна инстанция е това дали е наличие на недобросъвестно извършени плащания в пари от имуществото на търговското дружество, представляващо скрито разпределение на печалбата. От събраните по делото доказателства се установява и наличието на тази предпоставка за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Изводите си съдът съобразява и с нормата на §1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО, съгласно която скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по [т. 4, букви "а" и "б"](#). В процесния случай се установява по несъмнен начин обстоятелството, че управител на търговското дружество през ревизираните периоди е И. И. станчев, установява се по несъмнен начин обстоятелството на неплатени данъци и задължителни осигурителни вноски от страна на търговското дружество, при наличието на обстоятелството на осъществено теглене на значителни по размер суми в брой от управителя на дружеството, несвързани с осъществяваната от дружеството дейност. Липсата на документална обосновааност на разходването на тези парични средства от касата на дружеството и липсата на доказателства това да е извършено във връзка с обичайната дейност на дружеството, обосновават извода за наличието на скрито разпределение на печалбата, което е довело до намаляване на имуществото на юридическото лице със сума, надвишаваща декларираните задължения за данъци и осигурителни вноски. От събраните по делото доказателства се установява също така и изпълнението на следващата предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно недобросъвестно извършени плащания в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази

причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски. В резултат на отклонението на имущество от предприятието под формата на парични средства, които не са оформени по предвидения в закона ред, дружеството е лишено от възможността да извършва разплащания към кредитори, както и да извършва разплащания към републиканския бюджет. При съобразяване на посочените обстоятелство следва извода, че е налице скрито разпределение на печалбата по смисъла на §1, т. 5, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗКПО, което обстоятелство представлява следващата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно §1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО, съгласно която скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по [т. 4, букви "а" и "б"](#). В процесния случай се установява по несъмнен начин обстоятелството, че управител на търговското дружество през ревизираните периоди е И. И. С., установява се по несъмнен начин обстоятелството на неплатени данъци и задължителни осигурителни вноски от страна на търговското дружество. При тези обстоятелства следва и извода за наличието на последната предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно недобросъвестно поведение на съответното физическо лице. В процесния случай именно И. И. С., който е управлявал дружеството е имал пълен достъп до документите на дружеството. В процесния случай физическото лице, имащо качеството на управител на [фирма] недобросъвестно е извършвало тегления в брой от имуществото на това дружество. Така изложените обстоятелства са достатъчни да обосноват отговорността на И. И. С. по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и да определят изводите на органите по приходите като законосъобразни.

Едновременно с това се установява, че за ревизираните периоди дружеството е реализирало достатъчно приходи, които му позволяват да обслужва текущите си задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, но вместо това И. И. С. в качеството си на управител и представляващ [фирма], лично е извършил тегления от банковата сметка на дружеството, несвързани с осъществяваната от дружеството дейност. Липсата на документална обосновааност на разходването на тези парични средства от касата на дружеството и липсата на доказателства това да е извършено във връзка с обичайната дейност на дружеството, обосновават извода за наличието на скрито разпределение на печалбата, което е довело до намаляване на имуществото на юридическото лице със сума, надвишаваща декларираните задължения за данъци и осигурителни вноски.

При наличието на добросъвестност в поведението на управителя на това дружество, изтеглените парични средства биха могли да послужат за

погасяване на декларираните и изискуеми задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. В тази връзка като правилни се определят изводите на органите по приходите, че разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото състояние на дружеството през процесните периоди за жалбоподателя е било невъзможно да не знае, че в резултат на извършените тегления на парична средства настъпва намаление в размера на имуществото на дружеството, което от своя страна води до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. При съобразяването на посочените обстоятелства действително следва да се счита за установена и причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на дружеството и настъпилата несъбираемост на публичните задължения на дружеството. При съобразяването на посочените обстоятелства несъмнено се обуславя приложимостта на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Приложимостта на чл. 19, ал. 2 от ДОПК не се обуславя и не зависи от обстоятелството дали търговското дружество има вземания, дали същите са събираеми, както и от обстоятелството, че преди да се пристъпи към реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите следва да предприемат действия за събиране на вземанията на юридическото лице. Както се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение нормата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК предвижда възможността за ангажиране на отговорността за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото на лице, което в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания.

Съгласно чл. 20 от ДОПК в случаите по [чл. 19](#) обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение отговарят членовете на органите на управление или управителите им. Действително, посочената норма въвежда поредност, но не такава при ангажирането на отговорността за задълженията, а въвежда поредност на последващ етап, а именно при установена и реализирана вече отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК, и то поредност при обезпечението и принудителното изпълнение. Нормата на чл. 20 от ДОПК регламентира хипотезата на вече ангажирана отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК, при наличието на установените там предпоставки, която отговорност несъмнено се реализира с установяването на съответните задължения, които съобразно нормата на чл. 108 от ДОПК могат да бъдат установени само с ревизионен акт

по чл. 118 от ДОПК. При наличието на вече ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК, се преминава към приложимостта на чл. 20 от ДОПК и установената с тази норма поредност, но не поредност по ангажиране на отговорността за задължения с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК, а поредност по отношение на обезпечаването и принудителното изпълнение по отношение на вече установените публични задължения. В тази връзка неотнормено към спора е наличието или не на образувани производства по принудително изпълнение на [фирма]. Всъщност принудителното изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, чл. 209, ал. 1 от ДОПК, като съобразно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. Посоченото обстоятелство е допълнителен аргумент по отношение на обстоятелството за изискването за поредност по чл. 20 от ДОПК, но поредност не при ангажирането на отговорността, а поредност при принудителното изпълнение. Така направените изводи са достатъчни за обосноваване отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Обжалваният акт е издаден и от компетентен орган същият е определен като компетентен орган по издаването на ревизионен акт със заповед за определяне на компетентен орган, издадена от началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С.. С оглед на тези съображения, съдът счита, че обжалваният ревизионен акт е постановен от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните разпоредби. Решението на решаващия административен орган също така е издадено от компетентен орган. Ревизионният акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията.

С оглед заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по спора, в съответствие с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 1732, 31 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. С. срещу ревизионен акт № Р-22002218004076-091-001/29.10.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на И. И. С. за задължения на [фирма] общо в размер на 25 282, 27 лв. и лихви в размер на 14 794, 72 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА И. И. С. да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1732, 31 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ